

Debat Medfølelse

Der er et fænomen, der undrer mig meget. Og som er svært at fatte. Når der sker færdselsulykker med dødelig udgang, når der sker trafikdrab, mord eller andre triste begivenheder – så er der ikke grænser for den medfølelse, som ganske almindelige mennesker udviser. Der lægges blomster, der oprettes mindesteder på nettet, og der tændes lys på ulykkes- eller mordstedet. Og der sørges med rigtige eller krokodilletårer. Ofte af mennesker, der ikke personligt kender ofret, eller som har nogen som helst relation til det.

Alt det står i skærende og skræmmende modsætning til den mangel på medfølelse, empati og indlevelse, der udvises, når de samme mennesker på gaden er vidner til f.eks. overfald. Så går man hellere udenom eller over på en anden side af gaden. Eller når børn eller for så vidt også voksne vantrives, udsættes for vold eller på anden måde trænger til hjælp. Så har vi pludselig ikke bemærket noget – eller man fortæller i hvert fald først om det, når misforholdet og vantrivslen på anden måde opdages. Apropos det aktuelle og ulykkelige tilfælde i Brønderslev.

Hvorfor vil vi hellere have medfølelse med anonyme og totalt ukendte personer end med dem, der er vore umiddelbare naboer, eller som er vor næste – for at tale i kristne termer? Nok en tanke eller en debat værd!

Thomas Petersen
Univ.lektor emer.
Bøgebakken 69, Stevnstrup
8870 Langå